

Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Свобода" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

PIK XCIII. Ч. 36. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ВІВТОРОК, 25-го ЛЮТОГО 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 25, 1986 No. 36. VOL. XCIII.

Танцювальний ансамбль С. Чупляка / прибуде з Англії на турне

Група танцюристів з ансамблю С. Чупляка

Лондон. — Народний танцювальний ансамбль Степана Чупляка з орденом...

Лондон. — Народний танцювальний ансамбль Степана Чупляка з орденом...

Лондон. — Народний танцювальний ансамбль Степана Чупляка з орденом...

КОНЦЕРТ Ю. ОСІНЧУК

Нью Йорк. — Концерт піаністки Юліани Осінчук відбудеться в середу, 5-го березня...

Ньюйоркська газета пише про поляків у Львові

Нью Йорк (Р. Голіят). — Шоденник "Нью Йорк Сіті Трібюн" з 14-го лютого 1986 року помістив статтю...

Нью Йорк (Р. Голіят). — Шоденник "Нью Йорк Сіті Трібюн" з 14-го лютого 1986 року помістив статтю...

Нью Йорк (Р. Голіят). — Шоденник "Нью Йорк Сіті Трібюн" з 14-го лютого 1986 року помістив статтю...

Нью Йорк (Р. Голіят). — Шоденник "Нью Йорк Сіті Трібюн" з 14-го лютого 1986 року помістив статтю...

Нью Йорк (Р. Голіят). — Шоденник "Нью Йорк Сіті Трібюн" з 14-го лютого 1986 року помістив статтю...

Нью Йорк (Р. Голіят). — Шоденник "Нью Йорк Сіті Трібюн" з 14-го лютого 1986 року помістив статтю...

Нью Йорк (Р. Голіят). — Шоденник "Нью Йорк Сіті Трібюн" з 14-го лютого 1986 року помістив статтю...

Нью Йорк (Р. Голіят). — Шоденник "Нью Йорк Сіті Трібюн" з 14-го лютого 1986 року помістив статтю...

Нью Йорк (Р. Голіят). — Шоденник "Нью Йорк Сіті Трібюн" з 14-го лютого 1986 року помістив статтю...

Нью Йорк (Р. Голіят). — Шоденник "Нью Йорк Сіті Трібюн" з 14-го лютого 1986 року помістив статтю...

Нью Йорк (Р. Голіят). — Шоденник "Нью Йорк Сіті Трібюн" з 14-го лютого 1986 року помістив статтю...

Нью Йорк (Р. Голіят). — Шоденник "Нью Йорк Сіті Трібюн" з 14-го лютого 1986 року помістив статтю...

Нью Йорк (Р. Голіят). — Шоденник "Нью Йорк Сіті Трібюн" з 14-го лютого 1986 року помістив статтю...

Нью Йорк (Р. Голіят). — Шоденник "Нью Йорк Сіті Трібюн" з 14-го лютого 1986 року помістив статтю...

Нью Йорк (Р. Голіят). — Шоденник "Нью Йорк Сіті Трібюн" з 14-го лютого 1986 року помістив статтю...

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ НЕ ПІДТРИМУЄ ПОЛІТИЧНИХ ЦІЛЕЙ Р. РЕГЕНА

Вашіngтон. — Державний департамент під керівництвом Джорджа Шульца не підтримує політичних цілей Р. Регена...

Вашіngтон. — Державний департамент під керівництвом Джорджа Шульца не підтримує політичних цілей Р. Регена...

Вашіngтон. — Державний департамент під керівництвом Джорджа Шульца не підтримує політичних цілей Р. Регена...

Вашіngтон. — Державний департамент під керівництвом Джорджа Шульца не підтримує політичних цілей Р. Регена...

Вашіngтон. — Державний департамент під керівництвом Джорджа Шульца не підтримує політичних цілей Р. Регена...

Вашіngтон. — Державний департамент під керівництвом Джорджа Шульца не підтримує політичних цілей Р. Регена...

Вашіngтон. — Державний департамент під керівництвом Джорджа Шульца не підтримує політичних цілей Р. Регена...

Вашіngтон. — Державний департамент під керівництвом Джорджа Шульца не підтримує політичних цілей Р. Регена...

Вашіngтон. — Державний департамент під керівництвом Джорджа Шульца не підтримує політичних цілей Р. Регена...

Вашіngтон. — Державний департамент під керівництвом Джорджа Шульца не підтримує політичних цілей Р. Регена...

Вашіngтон. — Державний департамент під керівництвом Джорджа Шульца не підтримує політичних цілей Р. Регена...

Вашіngтон. — Державний департамент під керівництвом Джорджа Шульца не підтримує політичних цілей Р. Регена...

Вашіngтон. — Державний департамент під керівництвом Джорджа Шульца не підтримує політичних цілей Р. Регена...

Вашіngтон. — Державний департамент під керівництвом Джорджа Шульца не підтримує політичних цілей Р. Регена...

Вашіngтон. — Державний департамент під керівництвом Джорджа Шульца не підтримує політичних цілей Р. Регена...

У ФІЛІПІНАХ РОЗПОЧАВСЯ БУНТ АРМІЇ ПРОТИ Ф. МАРКОСА

Маніла, Філіппіни. — Президент Філіппін Фердинанд Маркос, зустрівшись зі спротивом частини армії...

Маніла, Філіппіни. — Президент Філіппін Фердинанд Маркос, зустрівшись зі спротивом частини армії...

Маніла, Філіппіни. — Президент Філіппін Фердинанд Маркос, зустрівшись зі спротивом частини армії...

Маніла, Філіппіни. — Президент Філіппін Фердинанд Маркос, зустрівшись зі спротивом частини армії...

Маніла, Філіппіни. — Президент Філіппін Фердинанд Маркос, зустрівшись зі спротивом частини армії...

Маніла, Філіппіни. — Президент Філіппін Фердинанд Маркос, зустрівшись зі спротивом частини армії...

Маніла, Філіппіни. — Президент Філіппін Фердинанд Маркос, зустрівшись зі спротивом частини армії...

Маніла, Філіппіни. — Президент Філіппін Фердинанд Маркос, зустрівшись зі спротивом частини армії...

Маніла, Філіппіни. — Президент Філіппін Фердинанд Маркос, зустрівшись зі спротивом частини армії...

Маніла, Філіппіни. — Президент Філіппін Фердинанд Маркос, зустрівшись зі спротивом частини армії...

Маніла, Філіппіни. — Президент Філіппін Фердинанд Маркос, зустрівшись зі спротивом частини армії...

Маніла, Філіппіни. — Президент Філіппін Фердинанд Маркос, зустрівшись зі спротивом частини армії...

Маніла, Філіппіни. — Президент Філіппін Фердинанд Маркос, зустрівшись зі спротивом частини армії...

Маніла, Філіппіни. — Президент Філіппін Фердинанд Маркос, зустрівшись зі спротивом частини армії...

Маніла, Філіппіни. — Президент Філіппін Фердинанд Маркос, зустрівшись зі спротивом частини армії...

Б. Божемський покаже дереворити в Чикаго

Чикаго, Іл. (О.Г.). — Відомий український мистець Богдан Божемський з Нью Джерзі матиме тут виставку своїх творів.

Чикаго, Іл. (О.Г.). — Відомий український мистець Богдан Божемський з Нью Джерзі матиме тут виставку своїх творів.

Чикаго, Іл. (О.Г.). — Відомий український мистець Богдан Божемський з Нью Джерзі матиме тут виставку своїх творів.

Чикаго, Іл. (О.Г.). — Відомий український мистець Богдан Божемський з Нью Джерзі матиме тут виставку своїх творів.

Чикаго, Іл. (О.Г.). — Відомий український мистець Богдан Божемський з Нью Джерзі матиме тут виставку своїх творів.

Чикаго, Іл. (О.Г.). — Відомий український мистець Богдан Божемський з Нью Джерзі матиме тут виставку своїх творів.

Чикаго, Іл. (О.Г.). — Відомий український мистець Богдан Божемський з Нью Джерзі матиме тут виставку своїх творів.

Чикаго, Іл. (О.Г.). — Відомий український мистець Богдан Божемський з Нью Джерзі матиме тут виставку своїх творів.

Чикаго, Іл. (О.Г.). — Відомий український мистець Богдан Божемський з Нью Джерзі матиме тут виставку своїх творів.

Чикаго, Іл. (О.Г.). — Відомий український мистець Богдан Божемський з Нью Джерзі матиме тут виставку своїх творів.

Чикаго, Іл. (О.Г.). — Відомий український мистець Богдан Божемський з Нью Джерзі матиме тут виставку своїх творів.

Чикаго, Іл. (О.Г.). — Відомий український мистець Богдан Божемський з Нью Джерзі матиме тут виставку своїх творів.

Чикаго, Іл. (О.Г.). — Відомий український мистець Богдан Божемський з Нью Джерзі матиме тут виставку своїх творів.

Чикаго, Іл. (О.Г.). — Відомий український мистець Богдан Божемський з Нью Джерзі матиме тут виставку своїх творів.

Плянується шоста поїздка „Стежками батьків по Європі“

Нью Йорк. Фондація УВУ організує шосту з черги п'ятиденну студентську поїздку „Стежками батьків по Європі“...

Нью Йорк. Фондація УВУ організує шосту з черги п'ятиденну студентську поїздку „Стежками батьків по Європі“...

Нью Йорк. Фондація УВУ організує шосту з черги п'ятиденну студентську поїздку „Стежками батьків по Європі“...

Нью Йорк. Фондація УВУ організує шосту з черги п'ятиденну студентську поїздку „Стежками батьків по Європі“...

Нью Йорк. Фондація УВУ організує шосту з черги п'ятиденну студентську поїздку „Стежками батьків по Європі“...

Нью Йорк. Фондація УВУ організує шосту з черги п'ятиденну студентську поїздку „Стежками батьків по Європі“...

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ ПІВДЕННО-АФРИКАНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ Пітер В. Бота, оправдовуючись навалом ішої праці, відмовився від зустрічі з представниками Церков і прицерковних організацій, які обговорюють чорних мілантів і засуджують уряд білої меншости за політику апартеїду.

ІОРДАНІЯ, ЄГИПЕТ, З'єднані Стейти Америки й Ізраїль погодилися, що після невдалих переговорів короля Іорданії Хусейна з лідером Палестинської Визвольної Організації Ясіром Арафатом, існує потреба перерви і відпущення у переговорах, щоб дати можливість поодиноким державам застановитися над новим альтернативним планом переговорів, може навіть з участю представників Об'єднаних Націй.

ВІСІМ ЛІВАНСЬКИХ мусулманів-шіїтів і два ізраїльські вояки загинули в бою в південному Лівані. Ізраїльські військові частини продовжують розширювати за двома захопленими вояками, але це тільки в теорії. На практиці вони розправляються з шіїтами, палестинцями й іншими противниками Ізраїля, які знову почали збирати свої сили у прикордонній полосі. Ліван і Сирія, а також ПВО, назвали ізраїльські рейди зумисним знищенням ліванського народу. Поінформовані спостерігачі повідомили, що Сирія почала підтягати нові військові сили до Лівану, а в долині Бекаа помітний рух військових колон, які маршують на південь. Дехто передбачає нову арабсько-ізраїльську війну в найближчому майбутньому.

ПІВДЕННОКОРЕЙСЬКИЙ УРЯД наказав поліції перестати арешти серед опозиції, яка почала домагатися вступлення президента і його уряду та мобілізувати маси для великих антиурядових демонстрацій. Покищо поліція заарештувала 275 осіб і заборонила всякі збори, більшість із них члени опозиції, які збираються в великих містах. Деяких лідерів опозиції поставлено у стан домашнього арешту, щоб таким способом припинити їхній вплив на спільноту. Опозиційні, зокрема ліві політичні партії, домагаються розписання нових виборів для вибору президента.

КОРАЗОН Акіно, кандидат на президента у Філіппінах, яка не визнає себе своєю прогрі і закликає переможець президента Фердинанда Маркоса до передавання влади в руки „вибранців народу“, веде тепер нову кампанію проти Маркоса, а саме, підмовляє представників закордонних держав, щоб вони масово бойкотували інавгурацію Маркоса і тим самим не визнавали його влади. Під час зустрічі з 14 амбасадорами Акіно ще раз повторила ранішню заяву про виграні вибори і підкреслила, що буде змагатися активно за свої права. Представники 12 держав Європейської економічної спільноти правдоподібно не братимуть участі в інавгурації, інші ще не вирішили цієї справи.

В АМЕРИЦІ

КОЛИШНІЙ АСТРОНАВТ Річард Трулі перебрав головуство програми полетів міжпростірних кораблів та обіцяв дотримуватися строгих процедур перед усіми вилетами міжпростірних кораблів. Р.Трулі також буде займатися інвестиціями трагічного виходу „Челленджера“.

ГОЛОВА УПРАВЛІННЯ залізницями в Нью Джерзі Джером П'єрмо подав до відомо, що від понеділка, 24-го лютого уже не буде вагонів для пасажирів, які курять. Головною причиною цього рішення було те, що часто у вагонах курців було багато вільних місць, а в інших вагонах не було зовсім місць.

КОМІШЕНЕР СЛУЖБИ іміграції і натуралізації Алан Нелсон виявив, що тепер багато мексиканців і людей з Південної Центральної Америки входять через Мехіко до Америки нелегально на постійне перебування. Він сказав, що агенти твердять, що є біля 40 відсотків більше нелегальних імігрантів цього року, ніж в минулому році.

ДЕПАРТАМЕНТ ТОРГІВЛІ повідомив, що в минулому році економіка зростала найповільніше в останньому кварталі. В raporті сказано, що в останніх трьох місяцях 1985 року економіка зростає тільки на 1,2 відсотка, а ціни зросли на 3,9 відсотка.

ГУБЕРНАТОР НЬО ЙОРКУ Маріо Квемо і посади Едвард Кач підписали новий проєкт плану будівництва домів для бездомних. Подробіці проєкту будуть оголошені на пресовій конференції. Згідно з проєктом, будівництво домів повинно бути закінчено на протязі найближчих 12 місяців. Передбачається будівництво 200 будинків для бездомних. Міські і стейтські власті вважають, що здійснення плану дасть змогу містотворцям економіти мільйони доларів щорічно. „Як тільки родина бездомних переселиться в нове помешкання, утримання її вивнесе лише 5,000 дол. на рік, а це вдвічі менше вартості нинішнього її утримання в готелі для бездомних“, — сказав Ендрю Квемо, син губернатора стейту і адвокат, який бере участь у здійсненні плану будівництва.

АМЕРИКАНСЬКІ палеонтологи повідомили про сенсаційну знахідку: в геологічному басейні Біггтон в ЗСА вони знайшли кістки найдавнішої на Землі мавпи. З цих кісток можна відтворити зовнішній вигляд звірятка, яке жило біля 50 мільйонів років тому. Своїми розмірами мавпа була завбільшки теперішнього кота.

Березень — місяць СФУЖО

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Редакцію „Свободи“ відвідали чотири активні членки Фінансової комісії Світової Федерації Українських Жіночих Організацій — Христина Сенік, Христина Кульчицька, Мирослава Гил і Маріяка Леськів, щоб поінформувати про акцію комісії, яка буде переведена у березні.

Членки Фінансової комісії СФУЖО в редакції „Свободи“: (сидять, зліва) Христина Кульчицька і Мирослава Гил, (стоять, зліва) Маріяка Леськів, Христина Сенік.

Фінансова комісія СФУЖО є відома зі своєї широкої і корисної активності для придбання фондів на „Українку в світі“ — орган СФУЖО, як також на зовнішній акції, яких СФУЖО має завжди багато. Тільки в останньому році, пригадують нам наші гості, Управа СФУЖО організувала поїздку численної делегації українко на Міжнародну Жіночу Конференцію ОН в Найробі, влаштовано з'їзд знавців народного мистецтва й музейництва, голова СФУЖО враз із референткою прихильницями на Канаду відвідали Південну Америку, підготовано акцію в обороні Оксани Мешко, від відено західно Канаду, при готовано матеріали з приводу „Року молоді“. Представниця СФУЖО взяла

участь в конференції Генеральної федерації жіночих клубів Америки, видано відзнаку св. Ольги у підготовку святкувань 1000-річчя Хрищення України і книжкову наліпку для дітей і молоді.

Всі ці та інші акції СФУЖО вказують на широку та корисну діяльність, яка повинна бути підтримана широким українським громадянством, тимбільше, що в

(Закінчення на стор. 6)

СВОБОДА SVOBODA

SVOBODA USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sun days, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Postmaster: Send address changes to "Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Політика ворожнечі між народами

Дивним є людське життя. Ще недавно жидівський активіст і правозахисник Анатолій Щаранський був в'язнем советського концтабору, де він провів довгі вісім років. Нині він на волі.

Холод, постійне недоїдання, знущання таборової адміністрації підірвали здоров'я в'язнів, вкорочують життя багатьох з них. Мученичою смертю в московській неволі загинули українські патріоти Олександр Тихий, Юрій Литвин, Валерій Марченко, Олексій Стус.

Анатолію Щаранському вдалося видістатися на волю. Про його звільнення говорили з советськими керівниками політичні діячі Америки та інших країн вільного світу. Президент ЗСА Роналд Реген порушував справу про звільнення А. Щаранського перед генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим під час зустрічі на вершинах у Женеві в листопаді минулого року, а потім ще двічі обмінювався листами з М. Горбачовим. І нині Щаранський перебуває в Ізраїлі.

За короткий час перебування на волі колишній в'язень советських концтаборів виступив перед репортерами, дав інтерв'ю для газет, телебачення, затаркнувши багато цікавих тем. Особливо хвилює Щаранського доля в'язнів, які залишилися в Советському Союзі. Він сказав, що і далі буде змагатися за права людини в ССРСР і буде пам'ятати про тих друзів-спів'язнів, які лишилися там.

Пригадується приїзд до ЗСА колишніх політичних в'язнів советських концтаборів Святослава Каравацького і Ніни Строкатої. Виступаючи на летищі, Н. Строката-Каравацька сказала, що вона надзвичайно рада, що вирвалася з Советського Союзу, але не забуває про тих в'язнів, які там залишилися. Вона заповіла, що буде робити все можливе, щоб полегшити їм долю. І Н. Строката часто виступає в газетах і на пресових конференціях, дає інтерв'ю для репортерів, розповідаючи про тяжкі умови, в яких перебувають советські в'язні. Також вірна своїм заявам Надія Світлична, яка постійно турбується долею ув'язнених братів і сестер.

Розповів А. Щаранський і про те, як тюремні власті намагаються наставляти в'язнів одної народності проти іншої, особливо українців проти жидів і навпаки. Йому говорили, що українці антисеміти і не люблять жидів, а українці переконували, що жиди ніколи не любили українців. „Я ніколи не відчував виявів антисемітизму від інших в'язнів, хоч тюремні власті намагалися наставляти одних проти інших. Але в середовищі політичних в'язнів панує інтернаціоналізм і спроби наставити одного проти іншого закінчувалися невдачею“, — сказав Щаранський.

На жаль прихильники такої політики є нині і на Заході. Сімон Візенталь та його прибічники намагаються посягати ворожнечу між жидами та українцями, перекутати історичні факти. „Я ніколи не відчував виявів антисемітизму від інших в'язнів“. Над цими словами жидівського активіста треба було б задуматися візенталям та іншим, які намагаються розпалити ворожнечу між народами, що перебувають під тим самим чоботом гніту.

На Заході досить дивуються, яка причина була в тому, що новий советський головний ватажок Михайл Горбачов з твердою, непримирною лінією до Заходу, а вірніше до Америки, яку він був прибув, як тільки сів на найвищий кремлівський стілець — за короткий час „пом'якшав“, понизив свої вимоги і мирненько погодився на розмови на вершинах з президентом Америки Регеном, в Женеві, Швейцарія. (Як відомо, Горбачов спершу погрожував, що якщо Америка не припинить дослідів над розбудовою так зв. протиракетної „зоряної війни“, то він не піде на жадні розброєні розмови з президентом Регеном).

Тепер західні знавці советської червоної імперії визнають, що причиною того кремлівського „пом'якшав“ є те, що Московія забрала „західної валюти“ і, щоб належно зрозуміти що обставини, слід тут додати, що гроші комуністично-московської імперії, рублі, не зважаючи на її потугу, на міжнародному ринку (біржі) і всі свої торговельні розрахунки вони мусять робити у валюті західних держав так зв. твердій валюті: долларах, англійських фунтах, західнонімецьких марках, японських єнах. В останньому часі — пишуть західні знавці — Советський Союз сильно відчуває недостачу західної валюти, яка (недостача), шораз збільшується, а це в свою чергу означає, що Кремль буде потребувати більше позичок валюти від Заходу. В тій ситуації — пишуть американські економісти — вирінає питання для Америки, та інших країн Заходу, не як скористатися з того скрутного положення Кремля для себе, а радше, треба добре вважати, як не дати себе фінансово використати советським урядом.

Головною причиною советських фінансових труднощів є спад цін на нафтову оливу. Як загальновідомо, Советський Союз не має так розвиненої загальної промисловості, яка могла б продукувати прешину технологію. Все це ССРСР мусять купувати на Заході за „тверду“, валюту. Західні знавці твердять, що досі дві треті західної валюти

Степан Женецький

МОСКВА МАЄ ВЕЛИКІ ФІНАНСОВІ КЛОПОТИ

Московія одержує із продажу нафтової ролі і земного газу. Але навіть це перед спадом цін на нафтову ролі советський уряд мав фінансові клопоти. В 1985 році експорт нафтової ролі в ССРСР впав на 3 відсотки що примусило Московію позичити на Заході 8.5 мільярдів доларів твердій валюти. Спад цін на пальне на одну третю від останньої осені, спричинив далшу втрату Советського Союзу на 4.5 мільярдів доларів на оливу. Ця сума ще збільшилася, якщо цін на оливу ще далі спадуть, або якщо ССРСР втратить деяких виробників на їхню нафту.

Такий стан породжує нову проблему до старого питання: скільки західні банки можуть дати позичку для скідного, підмосковського блоку? Давати більшові позички Советському Союзі на те, щоб він міг пригтовлятися до розгрому вільного світу, чи як москалі називають, „капіталістів“, завжди викликало по-

важну застанову державних мужів Заходу? Тепер вирінає ще додаткове питання: хто буде покривати втрати, якщо ССРСР занадто заборгується і не зможе сплачувати своїх боргів? Американські власті дають банкам до розуміння, щоб вони не приходили з такими клопоти до федерального банку, або до Міжнародного монетарного фонду.

Правдоподібно, ця пересторога американського Уряду ще не найшла належного розуміння серед приватних американських банків. Наприклад, у грудні 1985 року, Перший національний банк в Чикаго, очолює групу банків, які дали позичку Советському Союзі на суму 200 мільярдів доларів. Ця позика була оцінена тільки на 8.5 відсотка, отже лиш на одну четверту одного відсотка вище, як пропонував англійський Лейбор банк. Останній весни американські банки дали позичку 1.1 мільярдів доларів для Східної Німеччини тільки на сім-восьмих одного відсотка вище, як пропонував згадуваний англійський Лейбор банк. (В тому самому часі, а властиво з тих позичених від американських банків грошей,

Приходять поділи Польщі між Німеччиною, Австрією й Росією, постановя Косцюшка й потім, майже, цілковитий занепад Польщі. Перша світова війна, створення Польщі великодержавним як буфер між Росією й Німеччиною, переговори українського й литовського урядів у справах створення незалежних держав, непогодження Польщі. Далі приходять часи самостійної Польщі, короткотривалий уряд Падеревського, часи Пилсудського тощо. Друга світова війна, окупація Польщі Німеччиною й „визволення Західної України Советським Союзом“. Знову нищення, арешти, розстріли. Село Буково під німецькою окупацією. Переслідування німцями, нарис життя в концентраційному таборі-Майданек, партизанка, знущання. Не зважаючи на нищення, руйнування усіх окупантів, родини Буковського й Бука продовжують жити.

(Закінчення на стор. 5)

Є. Кальман

КІЛЬКА ДУМОК ПРО „ПОЛАНД“ МІЧЕНЕРА

робітники фабрик на чолі з Лехом Валенсою, скалав засідання селянства у містечку Буково, розташованому на березі річки Вістули, на північ від Карпатських гір; містечко Буково було засноване у Х столітті. Мало вано старий розвалений замок, якого руйнували й відбудовували десяти разів. Переговорами провадив міністер з Варшави Жимон Буковський (родина якого була власником цього розваленого замку), а представник селян є Янко Бук із містечка Буково.

Переговори досить жваві, Янко Бук, представник селянства, обвинувачує уряд у нехтуванні селянських домагань; брех заспанні частини для сільськогосподарських машин, низькі ціни на сільськогосподарські вироби тощо. Звісна річ, уряд оправдується що цю вину винні капіталісти, але уряд робить всі старання, й за кілька років життя у Польщі буде стояти на вищому рівні, ніж у „гнилій“ декадентській капіталістичній Америці. Селянство домагається своєї власної унії; уряд не погоджується; переговори перериваються, й представники уряду йдуть на консультацію до Варшави (може Москви).

У другому розділі автор запитує, який родовід Буковського, Бука, історія розваленого замку, навколишнього лісу. Історія книжки починається у 1240 році, коли татари, знищивши Київ, посувають себе далі на захід долами рукавами, одне пішло на Мадярсину, а друге на Польщу. Татари знищують село Бу-

кова, замок, вбивають мешканців, але хтось один залишається з родини Буковських й Буків й вони продовжують свій рід. Село відбудували, замок укріпили. За деякий час знову починається боротьба з німецькими тевтонцями, що в ролі хрестоносців приносять із зброєю в руках Христову віру. Знову руїна, вбивство, але як завжди й знову відбудовування. Приходять кращі часи, часи королеви Ядвиги й литовського короля Ягайла. Повстання козаки, часи Хмельниччини, знову руїна, але родини Буковських й Буків продовжують своє існування, лише та різниця, Буковські багаті, а Буків й надалі залишаються неписьменними підлеглими навівирабам.

Цікаві епізоди відбудування польських панам українського галицького села, весілля, печення ковбаси, варення вареників тощо. Війна з шведами, відомо битва 1655 року під Ченстоховою й чудо Ченстоховської Матері Божої. Докладний опис битви за Відень на чолі з Яном Собеським й вигнання турків з Австрії у 1683 році (українські козаки відіграли визначну ролу у тій битві).

Перед вашими очима проходить історія Польщі рік за роком, нарешті часи XVIII століття, політичні впливи Росії, Австрії й Німеччини. Польські магнати, підкуплені великодержавами, підтримують їх інтереси й на засіданнях польського сейму ніколи не можуть прийти до згоди, вето будь-якого магната зупиняє увесь державний апарат.

Усім тим що цікавляться історією, а особливо історією слов'ян, наших сусідів, — з якими ми ділимо долю й недолю, раджу прочитати цей твір.

Архипресвітер Сергій Кіндзервий-Пастухів

"Peter the Great"

Після показу цього, дуже розрекламованого, восьмидесятигодинного фільму стало просто неможливо його промовчати. Цілий ряд визначних артистів, міжнародна співпраця, хороші автентичні знімки, все це мало б бути запорукою безсумнівного успіху. А вийшло розчарування. Домінуюче враження: дорого поставлена тенденційна „soar orega“ ніби про московського царя Петра I. Тасмичні невдачі починається від самої назви: „Петро Великий“; якраз це й поставлено ціллію доказати за всяку ціну. І у висліді заплатили грубо; зберегли тільки номінальну подібність до історичної правди, сутність вийшла відумкою на тему „Петро Великий“.

Видумка починається від самого портрету царя. Бачимо і молодика, і мужа середньої статури, не зрівноваженого, але стриманого, мовчазного і одержимого якоюсь візією, що рада неї плянували усі потягнення та жертви. У дійсності все було майже навпаки. Цар Петро був велетнем з безмежною фізичною силою (оповідають, що гнув підкови в одній руці); сама його поява вселяла страх у підданих. Ціле своє життя він мав конвульсійні припадки, був людиноімпульсивний настільки, що ніхто ніколи не знав (з ним включно!) що може статися наступної хвилини. Пив „до білої гарячки“, хоч мав здібність у потрібі зразу протверезіти і володіти собою. Усі його реформи були цілком принципіальні й хаотичні, без найменшого натяку на планування. Був він людиноарогантно, жорстокою і безоглядкою, хоч супроти своєї Росії, яку остаточно перетворив в імперію, проголосивши себе імператором, проявив велику до-

лю „любови“ (перед полтавською битвою змагався до смерті не за Петра, а за „родіну“ — це либонь вперше в московській історії). Від концепції про Петра виводиться усе у фільмі, і зокрема поняття про його найбільше оточення. Бачимо групу відносно хороших прибічників-однодумців та дорадників. Насправді ж — це було замкнене коло бешкетників, п'яного гурторлів на відрізок советської практики „соціально близького елементу“. Хоч поза тим тісним колом й дорадників високого інтелекту й культури, такі хоча б як архієпископ Теофан Прокопович. Але цього чомусь у фільмі нема. Від непорозуміння сути, чи може ж страх перед історичною правдою? Бо навіть вирішальний момент його правління — полтавську битву — змалював; політичні поїхати в Україну й зрештою хоча б красниди автентичні кадри. Злякався й Мазепа, хоч це ключова подія супроти біографії царя Петра I.

Ні, нема де правди діти: з великої хмари пішов маленький дощик; на шкали з десятих цієї фільм дотягне десь до чотирьох, може з малим „наком“ за кілька владних портретів як цар Іван V, царівна Софія, царевич Олексій. А все інше ніяк не переконує; навіть драматичні кадри з кров'ю і трупами — як шарж.

До голлівудських калтур фільм прямо не належить, хоч і відклонився не на багато. Пригадайте мені до теперішнього дня, критика й України на розрекламовану калтуру „Тарас Бульба“ (Юл Бріннер): Бульба і бульбашки. Шось подібне і тут: Петро та пріяники...

Оля Матула

Українські книжки на касетках

Багато наших людей, особливо старших, мають можливість і приємність задовольнятися українською книжкою, хоч самі вони вже не є в змозі читати через якісь фізично-медичні недомогання. Вони слухають ці книжки з касеток, які отримують поштою. Було б дуже шкода, щоб хтось з наших людей не знав про таку можливість, яка дає нагоду набагато покращити життя, особливо старших віком та ще й самітних і немічних. Тому я хочу ще раз описати цю обслугу, хоч про неї вже писалося в нашій пресі.

В Клівленді, Огайо, існує славний на весь світ Центр для Незрячих (приватна, харитативна установа), який між всесторонніми програмами для людей з ушкодженням зором і іншими фізичними обмеженнями, провадить озвучену на касетках бібліотеку. При цьому Центрі вже 25 років працює, як фахова сила, Мірослава Оришкевич. У неї зародився задум — створити Український Відділ Озвученої бібліотеки! Користуючись поштовою цією Центру і під його патронатом вона змогла перевести свій задум в життя і на протязі останніх п'ятих років розбудувала поважну програму начитаної української книжки. Цю бібліотеку М. Оришкевич розбудовує своїми зусиллями — на свій власний час, працюючи над нею і в Центрі і вдома. На сьогодні Українська Озвучена Бібліотека нараховує 435 книжок, число яких все збільшується трудом добровольців — начитувачів. Циркуляція в самому тільки 1985 році була 1,855 касеток. Ці озвучені книжки є

(Закінчення на стор. 6)

Любов Колесняк

ВИБАЧТЕ, МИ ЛИШЕ ЛЮДИ...

В

Враз в хаті почувся стукт дверей і швидкі кроки Мар'янки. Вбігла вона в кімнату і, побачивши зболене обличчя матері, до неї припала: — Знову дошкулили тобі, мамо! Я знала, що ти терпиш, але нічого не казала тобі, щоб більш тебе не боліло... Але подумай про шось добре: я й уже в школу ходжу і навчаюся англійської мови. Знай — усе для тебе... І тому, тому, моя мамочко, побачиш, буде шось добре... Заглядала у Зоїні вічі, пробувала її заспокоїти. А там ще сказала: — Знаю, що це болить, ох, як добре я це знаю. Але не треба... мамо... Нїби кризь густу хмару — сонце, усміхнулася Зоя і обнялись вони обі, як завжди, ше бувало в Харкові, коли їх навіщувала якась турбота, коли до них приходив жаль. Ше мить — і Зоя встала, поглянула Мар'янку по русій голівці оксамитовим материнським рухом і, випрямившись, шепнула: — Правда твоя, Мар'яно, ше буде добре, лиш вірити треба...

Відтак, вже не надумуючись, підійшла до телефону, накрутила число і заговорила: — Як добре склалося, що ви, Тетяно, вдома. — Потім у кімнаті залягла тиша, мабуть, Тетяна, шось Зої відповіла. — Тоді, вагаючись, Зоя запитала: — Тетяно, як ви думаєте, змогли б ви нас прийняти на квартиру? Ми тут довше не можемо бути. Нам треба переїхати в інше місце. — І знову потойбіч певно Тетяна гоголила, бо Зоя слухала і мовчала.

А потім знову — Зоя:

— Ви, як бачу, Тетяно, як слід мене не зрозуміли, — ми не лиш сьогодні на нічліг, нам треба трохи довше замешкати у вас... Я знаю, що у вас з місцем скупко. Але не турбуйтеся, ми швидко пошукаємо за новим житлом... Й заважати вам не будемо. Лиш сьогодні розгубилася — і ніяк не знаю, — куди й до кого... А ви — рідна моя. — Потойбіч слова Тетяни. І Зоя ніби на крилах: — Правду ти сказала, Мар'яно, що довог нічого нам журитися! Ходи! Хутко позбираємо речі й поїдемо до тьоти Тетяни. Вона нас прийме...

Спішилися, щоб їх не застукали Городиленки, а то й пояснювати їм прийшлося б, та й напевно затримували б вони. Швидко спакували речі, і то лиш ці, що найпотрібніші, а біля трипільської вази на столі залишили записку: „Дорогі! Так сталося, що сьогодні ми мусимо покинути ваш дім. Не ваша це вина. Ви ж опікувалися нами, начеб батьки, — і завжди вам будемо вдячні. Сьогодні я надто втолена і розжалена і не можу більш нічого написати вам. Приїде час і все вам вясню... Пам'ятати мені вас як наших перших рідних, що з серцем нас зустрічали і приймали. Ваші Зоя і Мар'янка“.

І пішли. Зоя навіть отого палта не взяла, що їй тут подарували добрі люди, а зодягнула своє стареньке, прирощене, що їй колись роздобув Марко. І в руках понесла валізку, що пам'ятала ше Харків і Київ і в'язничну браму, куди Маркові — носила передачі... Взлязлись обидві за руки і хотіли відчинити сінішні двері, коли це заскріпіли на снігу, почувшись чїсь кроки. Багато їх. Затривожилася Зоя: „Хто ж це міг бути? — Адже гостей вона не сподівалась. Шоб лиш не до нас... Боже, шоб лиш не до нас“ — благала.

У прозирливий, аж скляний тиші було чути дихання людей потойбіч... Враз мовчанкою шарпнув дзвінок у двері, гостро вдарив об береги: Зоя і Мар'янка прикинули, ше обзивалися, замімили, чекали, що ануж ті, що потойбіч дверей, знерепеливляться, подумують, що нікого немає вдома, і відійдуть. Враз Зоя почувла: — Цікаво?... Вони напевно вдома. Гляньте! На снігу їхні сліди — отой меншенький — Мар'янина, а більший — Зоїн... — Нічого, почекаємо. Може вони лиш прийшли

додому і переодягаються, — почувла Зоя Мірні голос. І зрозуміла, що вони не відійдуть. Зачерпнула відлижку, ніби набираючи відваги, і відчинила двері: там були вони — всі, ше недалеко й приятелі, тепер немов уже — вороги й! Були там ці, що гудили й, розпаліли кожним словом, кидали в брудну калюжу і осквернювали її честь... Правда, тут між ними були і такі, що ставали в її обороні, що не змінили своїх приязних почувань, але їх було менше... та в хвилину що всі вминали Зоїні зір, перемінлилися в одну-одним збентеженість, одну-одним похору... І словечка ні одного... Наче Господь відірвав їм мову... — Вікні Міра запитала: — Зос, ви куди? Зоя, одначе, виминула її запит і сказала: — Ви може до Городиленків? Тоді даремно... Вони кудись вийшли, либонь, до своїх дітей. — Ні, не до Городиленків, ми, Зос, — почувся тихий Меласин голос, — такі до вас. — І знову затихли всі.

А потім... потім, раптом, мов у затишне плесо ріки впав камінь і зрушив її з бергів, — зродилося, продзвеніло холодне і вороже Зоїне слово: — Чого! А тоді — ше більше морозне: — Чого вам ше від нас? Шоб мукі більше! А там Павла лагідний голос, здавалось, своїм теплом і спокоєм наважилось її заспокоїти, втишити: — Ні, Зоїчко, не на те... Ми прийшли сюди, шоб... — Та Зоя не чекала, шоб Павло закінчив свою думку, здививши в собі гнів, сказала твердо: — Мені нічого! Хіба не бачите, зараз виходимо із дому! Прохаю... відійдіть!

Від гурту відокремилася Ніна, вона ступила крок ближче до Зої і простягнула їй руку. Хай скажу від усіх: ми знаємо, завинили ми багато перед вами, Зос... І може не оправдане це, — але людські язик, мабуть, вже відколи світ заіснував, мусять про когось говорити, — і як про добре вони ведуть мову, чи верзуть погане — неважно, аби лише молодось. Аби від хати до хати неслась будь-яка сенсація, аби лиш цікаво було жити... І ше раз Павло: — Я і сам ніяк не збагну: ви ж Зос, така мила і доброзичлива. Не може дарувати я собі...

На Меласиних очах заграб бентежний рум'янець: — Шо не кажіть, але сьогодні, либонь, найдуже від вас усіх я завинила. Адже як я могла так сказати про Мар'янку чи про вас?... Шо мене понесло?! Ані на хвилину потім я не могла забути ваших зболених очей, Зос, вашої жалости великої і начебто в них зчудування гіркого... Тому, коли ви лиш відійшли, я зразу побігла до наших і все розповіла, не вибілюючи нічого. І тоді, здається, від моїх слів, схаменилися усі. І соромно нам стало і невибачливо перед собою... Одно бажання лиш огорнуло нас мершій іти до вас і прощення просити. І тоді Міра, змахнувши слезою з очей, з благанням глянула на Зою і вигорнула із своєї душі правданню істину: — Зоїчко, вибачте, ми лише люди... А Зоя не ворухилася, здавалось, ніби вросла в землю та й нічого не говорила. Зоїної руки судорожно трималася Мар'янина, і її було відчутно, як Мар'яноку струнувало хвилювання. І раптом перед нею знову, від самого початку, відкрилася уся бездонна чельність всіх цих слів гірких, недобрих і образ і клевети, що ними обдарували її такі свої люди... Але потім, за мить, виглянула звітлія на неї і добро, і ласкавість, і почування, либонь тепліші... сонця, що лиш допомогли їй втишити тугу, шоб дати змогу якось жити... Зоїну задуму перервав Павло: Повірте, Зос, ми вже ніколи... Та Зоя лиш злегка розвела руками і, ледь усміхаючись, сказала: — Не зарікайтесь, Павле. Адже Міра шойно хвилину тому пригадала нам, що ми всі... лише люди. І це правда, Павле... Настала знову тиша — сінка як той сніг, що ніби з щедрої долони розспався на дороги срібlistими ланами збіжжя... Біля дому засвітився перший ліхтар і в ньому непорочністю совершенного спокою — розблисла краса сніжники... Зоя вже не надумувалася. А широко, напевніж, відчинивши двері до хати, запросила: — Прощу, заходьте. Заходьте швидше... Ви певно померзли. Надворі ж холодо...

Кінець.

Українська Академія Наук

Олександр Архівович

Українська Вільна Академія Наук

16 листопада 1945 року в Авгсбурзі, в Німеччині, було засновано Українську Вільну Академію Наук, яка поставила собі за завдання сприяти розвитку української вільної науки.

Треба подивитися сміливість задуму, багаторічний здоровий оптимізм і політичну передбачливість засновників УВАН, які в кількості 12-ти представників різних галузей науки зібралися в Авгсбурзі 16 листопада 1945 року на першу організаційну нараду.

Дмитро Іванович Дорошенко був невтомним репрезентантом українського духового світу перед Заходом. Стоячи на рівні всевітньої історичної науки, він мав численні статті з українською проблематикою в західно-європейських наукових виданнях.

Дмитро Дорошенко (1882-1951). Перший президент Української Вільної Академії Наук.

(Михайло Ветухів. Стаття у "Науковому збірнику" Академії, присвячену Д. Дорошенкові).

В тих трудних повосних умовах треба було розв'язати важку проблему об'єднання українських учених, розкиданих по різних окупаційних зонах і знайти можливість на той час форму організації наукової роботи.

В кінці 1948 року перший осередок УВАН — Авгсбург, через переселення значної частини емігрантів за океан почав втрачати своє значення. Нові центри УВАН утворилися в Канаді (Вінніпег) і ЗСА (Нью Йорк).

Багалій — історик Слобожанщини, підписав національне значення. Михайло Іванович Петров був сліпий старець, уже лежав і засідання були в нього на квартирі, то були братерські взаємини.

Ми, молоді, що пристали до роботи, мали пістет до тих людей, були захоплені ними. Мила кохана Марія Миколаївна Грінченко працювала в своєму кабінеті, а в бібліотеці було все, що тільки вийшло українською мовою.

Пам'ятаю, як Симон Васильович Петлюра вступив у 1920 році до Академії. Просидів чотири години у Лазаревського в кабінеті і сказав: „Як щастя працювати в такій Академії!“

Пригадую академіка Павла Тутковського, що одного разу сказав у присутності

Л.Д.

для нас велике свято. Цей журнал до сьогодні є на високому науковому рівні.

Крім Михайла Ветухова, який був душею Академії, в той час найактивнішими академіками були Володимир Варлаамович Міжковський (директор музею-архіву), Левко Євгенович Чикаленко і Дам'ян Антонович Горнякєвич.

У травні 1951 року Академія дістала дотацію від Фонду Форда (заявляючи професорові Філіпові Мозлі) на публікацію „Анналів“. Я допоміг Михайлові Олексійовичеві знайти приміщення для Академії, спешу одну кімнату на 1ст 23 вулиці, а відтак „вище“, на 26 вулиці.

Реструктури нашу устрою в уряді, ми взяли назву The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S., оминувши в назві слово „free“, бо „free Academy“ значила — безплатна школа.

Українська громада дала більше акорду, ніж уряд, ми взяли назву Академії і підтримували її морально та матеріально. Як писав Пантелеймон Куліш: „Посіє пахар зерно, та й не погібає безплідно“.

Володимир Вернадський (1863-1945). Перший президент Української Академії Наук, геохімік і мінералог, великий натураліст-мислитель.

Захопивши Київ, більшовики 11 лютого 1919 року оголосили декрет про структуру та фінанси УАН, цілковито промовуючи її передню діяльність.

Декретом від 14 червня 1921 року Рада Народніх Комісарів УРСР переіменувала УАН на ВУАН — Всеукраїнську Академію Наук. 1924-28 роки були часом найбільш серйозної і успішної роботи ВУАН, що було пов'язане з початком підпорядкованою політиці Кремля.

1928 рік, переломовий у політиці більшовиків щодо України, приніс до Академії великі зміни. Запроваджено новий статут Академії, за яким з наказу Партії, проводили нових академіків. 1929 року почалися арешти академіків і вчених, репресії досягли вершка у 1933-34 роках і тривали до початку другої світової війни.

1936 року ВУАН була переіменована на Академію Наук УРСР і стала цілком підпорядкованою політиці Кремля. Нині гуманітарні науки занедбані, успішно йде праця в ділянках фізико-математичних, технічних і природознавчих наук.

Революція 1917 року дала можливість завершити багаторічні прагнення українських учених до організованої спільної наукової праці. Ініціатива заснування УАН вийшла від Українського Наукового Товариства в Києві в квітні 1917 року, але Академія була організована і оформлена шойно за Української Держави 1918 року.

На пропозицію міністра освіти М. Василенка була створена спеціальна комісія, яка виробила статут Академії і законопроект про її заснування, який був затверджений 14 листопада 1918 року. В той же день були призначені перші дев'ять академіків. Президентом УАН обрано Володимира Вернадського, а неодмінним секретарем Агатангела Кримського.

Захопивши Київ, більшовики 11 лютого 1919 року оголосили декрет про структуру та фінанси УАН, цілковито промовуючи її передню діяльність.

Декретом від 14 червня 1921 року Рада Народніх Комісарів УРСР переіменувала УАН на ВУАН — Всеукраїнську Академію Наук. 1924-28 роки були часом найбільш серйозної і успішної роботи ВУАН, що було пов'язане з початком підпорядкованою політиці Кремля.

1928 рік, переломовий у політиці більшовиків щодо України, приніс до Академії

НАРОДЖЕННЯ АКАДЕМІЇ В КИСВІ

(Скорочений запис виступу Павла Зайцева на ювілейній сесії УВАН 14-го листопада 1948 року в Авгсбурзі)

Ви зрозумієте моє хвилювання, бо тут, у цій залі, я бачу кількох людей, які працювали від самого початку заснування Академії. Ця установа може бути нашою національною гордістю, і нашому ворогові не пошастило остаточно її зруйнувати.

Найшкідливіша річ у спогадах є легенди. Я хочу говорити про живих людей і не хочу нікого ідеалізувати. Я хочу взяти живі образи з життя.

Пам'ятаю 1917 рік. Скільки разів ми звертали до Михайла Сергійовича Грушевського: „А коли ми одкриватимемо Академію?“ Але він потонув у політиці і не мав часу зайнятися заснуванням Академії.

За гетьмана стало питання про українські школи, університети, Академію. На чолі державного апарату з'явився Микола Прокопович Василенко, який відразу ж приступив до організації комісії для підготовки заснування Академії. То було влітку 1918 року. До комісії покликано кращих українських учених. Міні-

стром освіти став Павло Стебницький і 14 листопада 1918 року був підписаний декрет про організацію Академії. В опрацьованні проекту брали участь учні: А. Кримський, В. Вернадський, Д. Багалій.

Душею 1-го Відділу (історико-філологічного) був академік Сергій Єфремов. Працював старенький Петров, автор книжки про українську літературу, виданої в 1884 році. Працювали мовник — Кримський і історик — Багалій.

Абсолютно чистою і прозорою була постать Сергія Єфремова, останні не такі Кримський — то анархіст, який просидів у підвалах 15 років, був неймовірно дидактич. Завжди ходив з двома парасольками, а після революції з великим столовським олівцем, яким виправляв усі неправильно написані українські об'єкти і написи. За ним бігли хлопці і кричали: „Дядю, а ще тут виправ!“ Носив дві пари окулярів. Люди казали, що він знає 65 мов, а він мав геніальну пам'ять.

Юрій Луцький

Перші кроки Академії в Америці

Весною 1950 року, коли я був аспірантом у слов'янознавчому відділі Колумбійського університету, в університетській бібліотеці я познайомився з Михайлом Олексійовичем Ветуховим, який запросив мене до співпраці з Українською Вільною Академією Наук, що була в стадії оформлення в Америці.

15 квітня я прийшов на збори членів Академії, що відбувалися в приміщенні ІМКА, і був присутній при заснуванні УВАН у ЗСА. Мене призначили на зас-

тупника редактора англійськомовних „Анналів“, що мали стати науковим журналом Академії. Тому, що Михайло Олексійович у той час ще не володів добре англійською мовою, я став фактичним редактором, перекладачем, коректором і адміністратором журналу.

Ми обоє вперто працювали протягом цілого гарячого літа. Перше число „Анналів“ з'явилося на початку 1951 року. Це було

Михайло Ветухів (1902-1959). Учений генетик і громадський діяч, перший президент УВАН у ЗСА.

З ХРОНІКИ ПРАЦІ АКАДЕМІЇ

THE UKRAINIAN ACADEMY OF ARTS AND SCIENCES IN THE U.S., INC.

125 1861-1986

НАЗУСТРІЧ ЗНАЧУЩОМУ ЮВІЛЕЄВІ ВІДЗНАЧЕННЯ РОКОВИН УКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЧНОЇ ТРАДИЦІЇ

Історія національної культури не може бути байдужою до проблем розвитку науки. На жаль, у нас ця діяльність належить до досить забутих. Щасливий почин зробило Наукове Товариство імені Шевченка, відзначивши роковини своєї інституції. Але не меншої уваги потребують інші осередки наукової праці, як от Харків, Одеса, а надто Київ. Київська традиція вивчення українознавчих дисциплін має, певна річ, особливу вагу, і наукову і політичну. Зацікавлена в ній зокрема наша Академія, бо вона походить і свідомо виводить себе з цієї традиції. Справа тут ускладнюється тим, що через політичні обставини аж до 1905 року українська наукова діяльність у Києві не могла вилитися в сталу організаційну форму, а фактично мусила уникати такої форми, подекуди навіть мусила маскуватися під російськими налічками. Не зважаючи на це, тяглість традиції неперечна, принаймні від часу заснування київської Громади 1861 року, хоч сама дослідницька праця, звичайно, сягає далеко давніших часів.

На 1986 рік припадає 125-та річниця започаткування київської академічної традиції, яка звичайно не обмежу-

валася на Києві, а ширилася і на інші центри українського життя: на Харків через тамтешню Громаду та її наступників, на Одесу з її Громадою, на Львів, зокрема через Грушевського, на українські осередки поза Україною, насамперед Петербург. І наша Академія в Америці вважає себе за скромного спадкоємця цієї традиції, гвалтовно перерваної в самому Києві після советизації Української Академії, а далі повного підпорядкування її московській. Отже, нашої Академії випадає взяти на себе ініціативу в усвідомленні і вивченні цієї традиції.

Управа Академії вирішила провести 1986 рік як 125-ТИРІЧЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЧНОЇ ТРАДИЦІЇ, а в центрі відзначення поставити конференцію (15-16 березня), присвячену висвітленню окремих етапів цієї традиції, як з фактичного, так і з проблемного боку. Протягом року відбуватиметься серія доповідей про видатних учених, представників української академічної традиції. Перша доповідь (Омеляна Пріцак про Агатангела Кримського) відбулася 15 лютого. Програми конференції і запланованої серії доповідей подасмо далі.

Рік 1861 — початок української академічної традиції — засновано київську Громаду

Історик Володимир Антонович (1834-1906), один з ініціаторів заснування Громади, її голова.

раїнського язика" вийшов 1909 року і був відзначений премією Російської Академії Наук.

Науковці, об'єднані в Громаді, збирали матеріали з українського фольклору і публікували їх.

Працювали в своїх ділянках мовознавці, етнографи, історики тощо. Голова Громади Володимир Антонович від початку 1860-тих років публікував праці з історії України, зокрема збирав, редагував і писав вступні статті до виданих восьми томів архівних матеріалів, що стосуються до історії Правобережної України.

З ініціативи членів Громади 1873 року був створений у Києві Південно-Західний Відділ Імператорського Російського Географічного Товариства, фактично самостійне наукове товариство для вивчення географії, етнографії, економіки і статистики України. Відділ видав низку публікацій. У червні 1876 р. російський уряд, застосувавши постанову Емського указу, ліквідував установу.

У роках 1882-1906 виходив у Києві журнал-місячник „Київська Старина“, неофіційний орган Громади, який мистив численні наукові та документальні матеріали.

Михайло Драгоманов (1841-1895), один з лідерів Громади в перші роки її діяльності. 1876 року в порозумінні з Громадою виїхав закордон.

Тадей Рильський (1841-1902), активний член Громади.

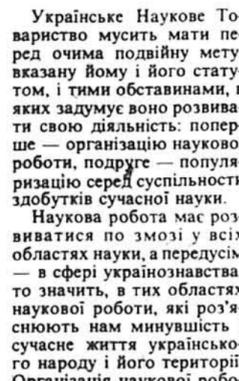
С. Петлюра про наукову діяльність Громади

Поставивши одним з завдань своєї діяльності всебічне дослідження історії, творчості й побуту українського народу, вони (члени Громади) уміло розподіляють між собою працю, згідно з особистими нахилами та науковими інтересами кожного, притягаючи до участі в ній прихильників та організуючи наче неофіційний інститут для дослідження українознавчих питань... В наслідок цієї колективної праці з-під пера членів Громади виходить низка наукових праць, дослідів та матеріалів, що заповнюють собою, як висловився компетентний дослідник (М. Грушевський), нову добу не тільки у вивченні питань українознавства, але й в українським національним житті.

БУДЕМО ВДЯЧНІ ЗА ПОЖЕРТВИ НА ВИДАВНИЧУ ДІЯЛЬНІСТЬ АКАДЕМІЇ І ПРАЦЮ АРХІВУ Й БІБЛІОТЕКИ.

Українське Наукове Товариство

З доповіді Михайла Грушевського на перших зборах Товариства 29 квітня 1907 р.

Михайло Грушевський (1866-1934), ініціатор заснування в Києві Українського Наукового Товариства і його голова.

Українське Наукове Товариство мусить мати перед очима подвійну мету, вказану йому і його статутом, і тими обставинами, в яких задумує воно розвивати свою діяльність: поперше — організацію наукової роботи, подруге — популяризацію серед суспільності здобутків сучасної науки.

В секції історичній, для історії з помічними науками, археології, етнології, історії права, історії шту-

ки, взагалі і особливо для історії України, її археології, етнології і т.д. В секції філологічній, для мови, історії літератури й народної словесності, української й загальної.

Запланована серія доповідей — профілі видатних представників Української традиції в Києві 1861 — 1986

- 15 лютого — Омелян Пріцак: Агатангел Кримський.
22 лютого — Богдан Струмінський: Кость Михальчук.
5 квітня — Анна Прохик: Дмитро Багалій.
24 травня — Наталя Кононенко-Мойл: Михайло Драгоманов — Фольклорист.
7 червня — Любомир Винар: Михайло Грушевський.
13 вересня — Дмитро Штогрин: Володимир Перетц.
20 вересня — Осип Данко: Володимир Дорошенко.
27 вересня — Богдан Рубчак: Сергій Єфремов.
4 жовтня — Любов Дражевська: Володимир Вернадський.
18 жовтня — Петро Одарченко: Павло Чубинський.
25 жовтня — Ярослав Пеленський: Дмитро Дорошенко.
1 листопада — Мирослав Лабунька: Іван Линниченко і Микола Дашкевич.
8 листопада — Марта Богачевська-Хом'як: Наталя Полонська-Василенко. Орест Субтельний: Олександр Оглоблин.
15 листопада — Лариса Онишкєвич: Володимир Міжковський.
22 листопада — Ярослав Падох: Микола Василенко.
6 грудня — Леонід Рудницький: Олександр Грушевський.

Датою існування Української Академії Наук в Америці прийнято вважати 15 квітня 1950 року, коли в Нью-Йорку відбулися перші збори членів Академії (оформлених у Німеччині, де УВАН існувала від 1945 року) і прихильників. На фотографії, зроблений 1951 року, в приміщенні Академії на Вест 26-ій вулиці сидять зліва направо: Левко Чикаленко, Юрій Луцький, Дам'ян Горнякєвич, Михайло Ветухів, Костянтин Косенко, Лев Євгенович, Володимир Міжковський.

УВАН у ЗСА — тяглість традиції

Члени і співробітники Академії в перші роки її діяльності в Америці, які в минулому були пов'язані з Українською Академією Наук у Києві (спершу УАН, від 1921 р. ВУАН — Всеукраїнська Академія Наук).

Дійсним членом УВАН у Німеччині, а потім у ЗСА був Степан Тимошенко, визначний учений у ділянці будівельної механіки і опору матеріалів. Улітку 1918 року він був членом Комісії для вироблення законопроекту про заснування УАН у Києві; був одним з одинадцяти перших академіків, яких призначив Гетьман за згодою Комісії, що виробила статут. С. Тимошенко смігував десь 1920 року, від 1922 жив в Америці. Учений світової слави, крім ряду публікацій, що проклали нові шляхи в науці, він був автором кількох підручників, широко вживаних у технологічних інститутах усього світу, також в Америці і СРСР.

Лев Биковський — у 1919-21 роках працював у Національній (згодом Всенародній) Бібліотеці України при УАН; Василь Тодосьович Гришко — історик українського права, в 1930-34 рр. співробітник Комісії вивчення історії українського права при ВУАН; Ганна Закревська була одною з провідних учених в Інституті геології ВУАН; Неоніла Кордиш-Головка — науковий співробітник Інституту археології ВУАН; Григорій Махив — керував ґрунтознавчими працями в ВУАН, був усунутий, як „ворог народу“; Володимир Міяковський був науковим співробітником УАН (1919-29), дійсний член Інституту Шевченкознавства, археологічної комісії та археологічного комітету при УАН; Олександр Оглоблин — науковий співробітник ВУАН; Лев Окіншевич — в рр. 1921-33 науковий співробітник ВУАН, секретар Комісії для вивчення західно-руського та українського права; Наталя Осадча-Яната — у рр. 1921-26 науковий співробітник Інституту української наукової мови ВУАН; Володимир Тимошенко у 1918-1919 рр. був керівником Інституту Економічної Кон'юнктури при УАН у Києві; Кость Туркало — редактор технічного відділу Інституту української наукової мови ВУАН; Ольга Павловська працювала в біологічній лабораторії ВУАН; Ольга Гудзовська була бібліотекарем в академічній бібліотеці ВУАН.

Створено ювілейний громадський комітет

В зв'язку з ювілеєм академічної традиції утворився громадський комітет на чолі з діючим президентом Академії Ярославом Білінським. Комітет складається з членів родин визначних діячів української науки і культури, пов'язаних з Києвом, і ставить своїм завданням допомогти Академії у

проведенні ювілею, зокрема у збиранні коштів на видатки, пов'язані з конференціями, і публікаціями.

Склад Комітету: Марко Антонович, Людмила Драгоманова-Демиденко, Галина Корчинська-Єфремова, Оксана Міяковська-Радиш.

НАЙНОВІШІ ВИДАННЯ АКАДЕМІЇ

XV том „Анналів“ Академії

Останній том англійських „Анналів“ Академії, що вийшов наприкінці минулого року, цілком присвячений питанням української мови і виданий на відзначення 75-тиліття Юрія Шевельова. У передмові редактор тому, мовознавець Яків Гурський, пише про наукову діяльність Шевельова, зокрема згадує, що 1979 року вийшла англійська мовна книжка Шевельова „Історична філологія української мови“, в якій він висунув новий концепт історії української мови.

Тринадцять статей, вміщених у новому тому „Анналів“ дають уявлення про українське мовознавство поза межами України. Більше половини авторів — не-українці. Серед них є визначні славісти, учені з Америки, Канади, Австралії, Німеччини, Франції, Англії, Фінляндії та Ізраїлю. Вивчення проблем української мови стає об'єктом зацікавлення вчених різних національностей. У збірничку розглянуто різні періоди розвитку української мови. До її праслов'янських коренів сягають розвідки двох учених з Австрії — Гербута Железника і Францішека Вацлава Марша. Останній пише, що праця

Шевельова „Передісторія слов'янських мов“ є вершиною сучасної філології. Автор присвячує Шевельову свою статтю в „Анналах“, що розглядає проблему розвитку голосних звуків у слов'янських мовах.

Чотири статті присвячено староукраїнським текстам різних періодів — від XII до XVIII століття. Зокрема Роберт Матісон пише про український церковно-слов'янський текст, поданий латинськими літерами у рукописі XIII століття, що зберігається в бібліотеці міста Бамбергу у Західній Німеччині. Автор вперше публікує вміщену в рукописі абетку, що подас літери церковно-слов'янської мови і відповідні латинські літери.

Кілька авторів зробили темою своїх дослідів історію слів і географічних назв, є дві статті про українське впливи на російську мову, стаття про українсько-польські мовні стосунки, розвідка про мову українців-руси́нів в районі Бачки (Югославія) та інші праці з різних ділянок українського мовознавства. Широкий читач з інтересом прочитає статті на теми сучасної української мови.

КОНФЕРЕНЦІЯ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ КИЇВСЬКОЇ АКАДЕМІЧНОЇ ТРАДИЦІЇ 15-го і 16-го БЕРЕЗНЯ 1986 РОКУ.

15 березня 1986.

Ранкова сесія (о 10:30)

Ярослав Білінський: Відкриття.
Роман Сербин: Наукова праця в київській Громаді (1861 і далі).
Марко Антонович: „Київська старина“ як організатор і виконавець наукової праці (1882-1906).
Перерва.

Пополуднева сесія (о 1:30)

Юрій Гасцький: „Київська старина“ як науковий центр історичних студій.
Омелян Прицак: Київське Наукове Товариство як безпосередній попередник Української Академії Наук (з увагою до діяльності „Общества Нестора Летописца“).
Петро Одарченко: Українська Академія Наук у роки її відносної незалежності (1918-1933).
Олеся Біланюк: Точні науки в Українській Академії Наук у роки її відносної незалежності (1918-1933).
Юрій Шевельов: Мовознавство в Українській Академії Наук у роки її відносної незалежності (1918-1933).

16 березня 1986.

Пополуднева сесія (о 2:00)

Ярослав Білінський: Українська Академія Наук, далі Академія Наук УРСР у процесі совєтизації і після неї (1929 — досі).
Ярослав Пеленський: Українська Академія Наук, далі Академія Наук УРСР у процесі совєтизації і після неї (1929 — досі).
Василь Омельченко: Українська Вільна Академія Наук з осідком у Німеччині і Українська Вільна Академія у ЗСА (1946 — досі).
Юрій Шевельов: Зміна поколінь і перспективи Академії Наук у ЗСА. Закриття.
Конференція відбудеться в будинку Академії, 206 West 100 стр. Нью Йорк.

ДАРИ З НАГОДИ ЮВІЛЕЮ

Оксана Бризгун-Соколик з Торонто надіслала до видавничого фонду Академії дар в сумі 125 дол. в імені

батька д-ра Константина Бризгуна з нагоди відзначення 125-тиліття української академічної традиції.
По 250 дол. пожертвували Оксана Міяковська-Радиш і Олена Несіна.

У СЕРІЇ ВИДАНЬ „ДЖЕРЕЛА ДО НОВІТНЬОЇ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ“ ПУБЛІКУЮТЬСЯ АРХІВНІ МАТЕРІАЛИ, ЩО ВИСВІТЛЮЮТЬ ІСТОРІЮ УКРАЇНИ І УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ. ПІДТРИМАЙТЕ СВОЇМИ ПОЖЕРТВАМИ ВИДАННЯ ЦЬОЇ СЕРІЇ.

ців зазнавала різних впливів. Автор подає зразки новотворів. Наприклад, слово „студент“ почали вживати не тільки щодо тих, хто вчиться в університетах, а студентами, під впливом англійської мови, також загли учнів початкових і середніх шкіл. Кімнати стали називати англійським словом „рум“; замість „прибирати“ утворили слово „клинувати“ — від англійського слова „клин“; степ звали індіанським словом „прерія“, вживали ще багато інших чужомовних слів. Авторка розрізняє новотвори, що увійшли в мову українських канадців після Другої світової війни. Серед новоприбулих було багато людей, які говорили українською літературною мовою, її вживали українські газети, радіопередачі і школи. Проте в живій українській мові і далі вживали багато англійських слів, зокрема тих, що означають назви навчальних дисциплін, академічні ступені, типи шкіл, професії, технічні терміни та багато інших.

В цілому новий том „Анналів Української Вільної Академії Наук“ підсумовує останні досягнення у вивченні української мови, відкриває нові проблеми і підкреслює вагу українського мовознавства для світової славістики.

Книжка вийшла в твердій оправі, має 376 стор. Ціна 30 дол.

Старе і нове в бібліотеці академії

Бібліотека Академії ім. В. Міяковського має понад 50 тисяч примірників книжок і періодичних видань, багато з яких є бібліографічною рідкістю. Майже всі вони надійшли від українських видавництв, окремих авторів та бібліофілів, за що Академія ім. глибоко вдячна. Очевидно, вдячні і дослідники, журналісти та студенти, що користуються бібліотекою.

Одне з важливих завдань Академії — зібрати всі українськомовні видання, що виходять поза межами України. Управа Академії прохає всі українські видавництва та авторів і далі надсилати до бібліотеки свої видання.

Друкується том XVI „Анналів“ Академії

Черговий том „Анналів“ Академії, що є тепер у друкарні, навітлює проблеми історії української літератури. Перший розділ, присвячений Григорієві Костюкові з нагоди його 80-ліття, складається з статті Івана Кошелівця та бібліографічної праці ювіляра.

У другому розділі містяться статті Ганса Роте (Бонн), Богдана Рубчака та інших авторів з проблематики староукраїнської літератури і літератури XIX-XX століть. Навітлюються українські впливи на російську і білоруську літературу.

Третій розділ присвячений проблематиці творчості Володимира Винниченка. В основі вміщених статей лежать доповіді, виготовлені на конференції Академії 26-27 квітня 1980 р., з нагоди століття з дня народження Винниченка.

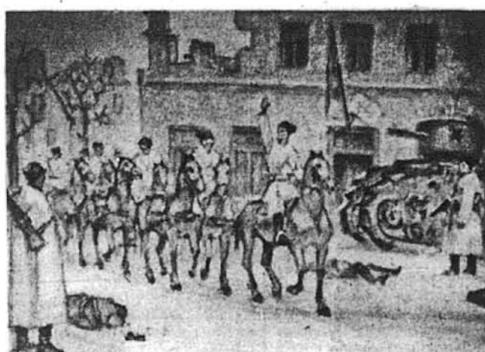
Том завершується списком українських періодичних видань до 1945 року, що їх має бібліотека Академії.

У підготові до друку

• Том „Анналів“, присвячений філософії та історії філософії на Україні. Головний редактор Євген Лашин, редактор — Тарас Закидальський. Том міститиме статті про українських філософів (Г. Сковорода, О. Потебня, Д. Чижевський та ін.), також статті сучасних українських авторів з окремих філософських проблем.

• У роботі є кілька дальших томів „Джерел до новітньої історії України“. Марко Антонович закінчує підготовку до друку „Шоденника“ Євгена Чикаленка, а Олег Федшин — „Сподівання“ Володимира Кедровського. Далі йде робота над томом, що міститиме невідані листи Михайла Драгоманова і письменників доби „Літературно-Наукового Вісника“.

Книжка „Леонід Перфецький“

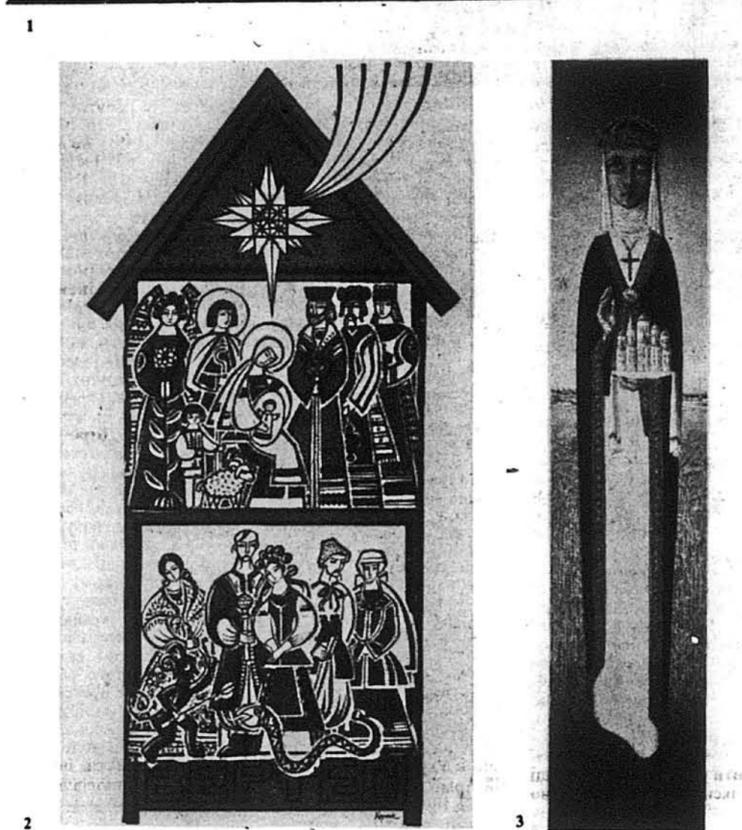

Кинотники Армії УНР. Рисунок Леоніда Перфецького.

Далі йде праця над підготовкою до друку книжки „Леонід Перфецький“. Редактором є Святослав Гординський, який добре знав мистця. Книжка міститиме статтю Петра Холодного, мол. — „Леонід Перфецький — баталіст“, дві статті С. Гординського: „Леонід Перфецький у Парижі (1925-1939)“ та „Релігійне малярство Леоніда Перфецького“ і численні репродукції праць Перфецького (включно з „осучасненими“ ілюстраціями до „Енеїди“ Котляревського). На думку С. Гординського, найціннішими є малюнки з часів визвольних змагань, які мають не тільки велику мистецьку, але й історичну вартість. Книжка також міститиме бібліографію і каталоги виставок Л. Перфецького. Текст буде поданий українською, англійською і французькою мовами.

СПІВПРАЦЯ МИСТЦІВ З АКАДЕМІЄЮ

Щороку Академія висилає своїм членам і прихильникам різдвяні картки і прохає підтримати її працю. Щедрий відгук уможливило працю Академії. Протягом останніх трьох років були вислані картки роботи таких мистців: 1. Петро Холодний; 2. Слава Геруляк; 3. Яків Гніздюкський.

2

Конференція дійсних членів

ФІНАНСИ АКАДЕМІЇ

Фінансову базу Академії складають щорічні внески членів (40 дол.) і пожертви прихильників Академії, допомога українських організацій, прибуток з продажу видань і суми, одержані за заповітами.

Пожертви на окремі видання уможливили появу цінних книжок. Списки жертводавців друкуються в українській пресі. Серед прихильників Академії є люди, які підтримують її діяльність десятиками років; на місцях тих, що відходять, щороку з'являються нові. Усім ім Управа Академії глибоко вдячна, також велику подяку українським організаціям за їхню підтримку. Пожертви на Академію можна знімати з суми прибутків при заповненні податкових документів.

Конференція дійсних членів Академії (за статутом її найвищий орган) відбулася у Нью-Йорку 9 листопада 1985 р.

Юрій Шевельов, Президент Академії, доповів про її діяльність від часу останньої конференції у листопаді 1984 р. Найважливішим досягненням він вважає появу двох публікацій Академії: монографії „Гетьман Петро Дорошенко“ Дмитра Дорошенка і XV тому „Анналів“ Академії, що містить статті з українського мовознавства. В зв'язку з закінченням каденції Шевельова, Дію-

чим президентом Академії став Ярослав Білінський, який дотепер був першим Віце-президентом.

Юрій Шевельов дали відповідь за видання чергового XVI тому „Анналів“ Академії, присвяченого проблемам літературознавства, і за видання III тому „Джерел до новітньої історії України“, що міститиме невідані листи Михайла Драгоманова і письменників доби „Літературно-Наукового Вісника“. Шевельов також буде організатором відзначення 125-ї річниці Київської академічної традиції (1861-1986).

Недавні видання Академії

Володимир Міяковський, „Недруковане і забуте“. Редактор Марко Антонович, 509 стор. Серія: Джерела до новітньої історії України, том 1. Ціна в твердій оправі 30 дол.

Тарас Гунчак, редактор. „Українська революція, документи, 1919-1921 рр.“ 478 стор. Серія: Джерела до новітньої історії України, том 2. Ціна в твердій оправі 25 дол.

Пантелеймон Куліш, „Вибрані листи, українською мовою писані“. Редакція Юрія Луцького, вступна стаття Юрія Шевельова. 326 стор. Ціна в твердій оправі 20 дол. Богдан Певний, редактор. „Микола Неділко“. Монографія. 183 стор., 60 кольорових ілюстрацій, також чорнобілі. Англійське резюме. Ціна в твердій оправі 25 дол.

„Харків у роки німецької окупації, 1941-1943“. Другий випуск з серії малих видань Академії — „Доповіді і повідомлення“ містить тексти доповідей, прочитаних 11 листопада 1984 р. на конференції в Академії в циклі Харківських викладів. Любов Дражевська — „Діяльність органів самоврядування і громадських організацій у Харківській області в 1941-43 рр.“, Оксана Соловей — „У Провітті і навколо“. 30 стор., ціна 1.80 дол. пересилка 56 центів.

Всі видання замовляти в Академії.

Адреса Академії:

The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the USA, 206 West 100 St., New York, N.Y. 10025. Телефон (212) 222-1866.

Генеральний секретар і директор бібліотеки і архіву Василь Омельченко буває четвергами від 1 до 6 год. по полудні. Зустрічі за домовленням.

Бібліотека і архів відкриті від 11 до 4 год. по полудні від віткртка до четверга включно. Інші дні і години за домовленням.

Канцелярія відкрита від 11 до 4 год. по полудні від віткртка до п'ятниці включно. Інші дні і години за домовленням.

Керівник канцелярії і скарбник: Олена Несіна. Продаж книжок і виставки в залі Академії: Оксана Радиш.

Редагувала: Любов Дражевська і Уляна Любонич.

ДМИТРО ДОРОШЕНКО — „ГЕТЬМАН ПЕТРО ДОРОШЕНКО“

У листопаді 1985 р. вийшла друком монографія Дмитра Дорошенка — „Гетьман Петро Дорошенко“. Книжка, що має 712 сторінок, є першою в історії української історіографії докладною публікацією про життя і політичну діяльність гетьмана, який увійшов в історію України як завзятий борець за її незалежність у другій половині XVII століття, після так званого „возз'єднання“ України з Московською угодою 1654 року.

У передмові до книжки, її редактор Василь Омельченко пише, що автор монографії Дмитро Іванович Дорошенко, видатний український історик і громадсько-політичний діяч, у своїй дослідницькій праці завжди цікавився гетьманом Петром Дорошенком і збирав про нього матеріяли. Цьому зашквалено сприяла і родина традиція: учений був нащадком одного з братів гетьмана.

Дмитро Дорошенко

Обгортка Петра Холодного. Безпосередній поштовхом, що спонукав Дмитра Дорошенка опрацювати монографію про гетьмана Петра Дорошенка, було те, що у 1936-1939 роках учений розшукав нові матеріяли про гетьмана і його добу в архівах Варшави, Кракова, Львова і Познані. Монографія була закінчена напередодні Другої світової війни. Авторова передмова

до неї має дату: „Варшава. 30 червня 1939 року“. Невдовзі почалася довга і важка мандрівка автора і його твору на Захід. Перебуваючи під час війни у Празі, учений доповняв свою монографію і готував рукопис до майбутнього друку, чого не можна було здійснити в умовах війни. Визджаючи 1945 року з Праги на Захід у тяжких і небезпечних умовах, Дорошенко не міг узяти з собою рукопис і до своєї смерті в 1951 році не знав про долю своєї найбільшої праці.

На щастя, монографія не загинула у воєнній круговерті. 1970 року рукопис знайшовся в одній з країн Західної Європи і його було передано Українській Вільній Академії Наук у ЗСА, яка ухвалила видати цю працю видатного історика України, першого президента Академії. Кілька років пішло на підготовку рукопису до друку, бо треба було уточнити багаточисні бібліографічні дані.

Шойно видана монографія детально описує життя і політичну діяльність гетьмана Петра Дорошенка на тлі подій на Україні в добу відомою як „руїна“.

Автор монографії „Гетьман Петро Дорошенко“ пише: „Що власне було політичним ідеалом Дорошенка?“ і дає таку відповідь: „Певна річ, що звертаючися до Польщі, Москви і Туреччини, він міг говорити з ними лише про „протекцію“ на основі найширшої автономії України. Але в короткі моменти своїх успіхів він виходив поза межі козацького автономізму й розгортав прапор дійсно незалежної соборної України в широкіх етнографічних межах від Пугиля до Самбора“. На свою владу він дивився як на всеукраїнську і з перших кроків свого гетьманування брав про об'єднання обох боків Дніпра“.

Ціна книжки 35 дол.

Родинне свято в Чикаго

Проф. В.Процик з родиною

Пріємно нам повідомити українську громаду про подію, яка відбулася в неділю, 19-го січня ц. р., з нагоди 75-ліття проф. д-ра В. Процика у сполучі з багатородинним святковим прийняттям у люксовому українському ресторані „Гала-с“.

Гостину zorganizували син Ювілята д-р Юрій, разом зі своєю дружиною Лідією (обое лікарі), а відкриттям прийняття молитвою, привітав членів родини та запрошених гостей в особах: Клодницьких з кузиною Орос, Пундів з матір'ю Анною Стародуб, Казанівських, Нечвідів, Шербанюків, Кецалів, Басюків, Сеніків і Вернів з матір'ю М. Коваль.

Під час смачного обіду привітав ювілята також його швагер д-р Павло Пундій. Він накреслив визначні події та досягнення свого старшого швагера, який, ще як студент, дуже багато займався культурно-освітньою працею в своєму довіллі. Будучи студентом, заробляв собі лекціями, щоб закінчити університетський курс з класичної філології у Львові в 1939 році. Ще того самого року проф. Процик почав викладати в українській гімназії, спершу в Камініці Струмівській, а опісля в Белзі, де був також директором української торговельної школи. На еміграції в Німеччині ювілят вчив в українській гімназії в Регенсбурзі.

Крім диплому на вчителя середніх шкіл, проф. Процик має докторат з Українського Вільного Університету, де в 1954 році захистив свою дисертацію на тему: „Проблематика жестуальності у комедіях Менандра, Плявта і Теренція“. По приїзді в 1949 році до ЗСА д-р Процик був головою Відділу УККА у Вільямсонті, Конн., де також співав у церковних хорах. Опісля перенісся з родиною до Чикаго, де у 1955 році одержав разом із своєю дружиною громадянські папери. Тут, щоб облегшити свою пра-

цю, ювілят почав студіювати в Іллінойському технічному інституті механічного інженерства, яка дала йому змогу набратися досвіду й стати продукційним інженером у „Сан-бім“ корпорації.

Крім вищевказаного зайняття, проф. Процик був активним у місцевій Українській Учительській Громаді, де давав доповіді на педагогічні теми для молодих учителів. В 1976 році відійшов на заслужену смертність. Від цього часу разом зі своєю дружиною часто допомагає доглядати за своїми малими внуками, які є також і піддбайливою опікою бабусі Осипи Клодницької.

Вітання закінчив д-р Пундій подякою ювілятові, своєму швагрові і його подрузі, за їхню довголітню допомогу його родині, коли він був на студіях чи на шпитальній практиці в Нью Йорку.

Дружина ювілята — Надія з дому Склепович, батько якої, священник, згинув на засланні в Сибірі. Батько невістки, д-р Лідія, д-р Осип Клодницький, був старшиною в Українській Галицькій Армії. Син ювілята, д-р Юрій, служив як старшина в американському війську. Д-р Юрій і д-р Лідія Процики мають троє дітей: 10-річна Катерина є ученицею Школи Українознавства, 6-літній Данило ходить до українського садка, а трирічна Стефа вже добре володіє українською мовою. Вся родина Проциків є членами УІС-Союзу.

Опісля д-ра Процика привітав мгр Еміль Басюк, президент Українського Національного Музею, та склав на честь ювілята гарний вірш.

На кінець, вже після тостів, частого „многочіствія“ і солодких тортів, які приготувала дружина ювілята Надія і приятелька Кецала, промовив сам ювілят, дякуючи родині та приятелям за таку милу несподіванку з його 75-літтям.

Н. Н.

Кожного року успіх традиційного зимового балу ТУІА в Дітройті стоїть під знаком запитання. Хоч така імпреза є єдиним репрезентативним балом на терені метрополітального Дітройту, непередбачена погода, не все добірне оркестра і можливий брак зацікавлення публіки утруднюють Відділу робити відповідні приготування. Кажуть, що стиль традиційних балів у великих залах повертається і що популярність танків 1940-их років зростає. Та крім частіших радіових передач великої танкової оркестри, немає конкретних доказів що жанр тої минувшини вертається.

На цьогорічному балі ТУІА-Дітройт було не так, як завжди. Це проявилось у виконанні оркестрою Колдуна репертуару вже „закапсульованих шлягерів“ 1950-их років. Танга, фокстроти, румби і вальси чергувались частіше, чим побутові коломийки, польки і „рок“, якого майже не було, бо поспулялись органи і електронічні посилювачі. У висліді — знаменита забава, дійсна карнавалова атмосфера і загальне адоволення.

Як в минулих шістьох роках, так і цього року бал відбувся в Українському Культурному Центрі у Воррені, 25-го січня ц.р. Суха, лагідна погода, нова оркестра, традиційна презентація дебютанток притягнули велике число гостей (приблизно 300 осіб), в тому багато молодих з Метрополіт Дітройту, місцевих стейтів та сусідньої Канади. При відкритті головною Відділу інж. Микола Лаврин привітав гостей і дебютанток та гратулював родичам за їхню дбайливість у вихованні своїх дітей в українському дусі. Зупиняючись коротко над ролю ТУІА в українському суспільному житті, він з гордістю підкреслював важність такого публічного форуму, яким є щорічна презентація і з адоволенням підмітив позитивний зріст членства Відділу, завдяки молодшим кадрам гранулантів інженерських наук. Заповісиви, що

Зимовий бал ТУІА в Дітройті

Дебютантки, ескорти і Управа Відділу ТУІА на зимовому балу (зліва): Надя Лаврин, опікунка дебютанток, Микола Лаврин, голова Відділу, Маруся Галабурда, Богдан Край, Раїса Гризодуб, Андрій Смих, Ліда Заревич, Марко Перел, Ліон Фецько, Андрій Заричкий, Сузет Фабера, Марко Качмар, Катруся Цісарук, Марко Якубович, Марта Стефанюк, Левко Голубець, Ірина Сенік, опікунка дебютанток, Ігор Козак, аранжер балю.

частинний дохід з балю буде переданий на цілі Гарвардського Проєкту, він відтак попросив інж. Ігоря Козака, аранжера балю, до ведення дальшої програми. Головною атракцією кожного року є презентація дебютанток. Включеною з 1986 роком таких дебютанток було 27, під час яких 286 молодих дівчат переживали глибоко зворушливий момент офіційного виступу перед громадою. Тому й не дивно, що дебютантки в довгих білих сукнях, прикрашені китицями троянд, в супроводі звуків „Місячної серенади“ і сайва проєкту, і цим разом виступали з опрацьованими зворушенням. Вони кланялись з грацією балерини на першому виступі, і одержували признання гостей у формі рясних оплесків. Аранжер балю індивідуально виходив до кожної дебютантки, називав її прізвища, називав школи та представляв їхніх родичів і товаришів забави.

Програма презентації була б закінчена після останньої інтродукції. Ще було коротке слово аранжера балю, гратуляції від товариства, тост, перший танець дебютанток з їхніми батьками і ескортами. Та тут була ще несподіванка. Управа Відділу вважала за відповідне відмітити ролю одної особи, яка через останні 20 років була відповідальною за виготовлення дебютантської програми. Оцінюючи такий вклад праці для товариства і висловлюючи признання, інж. Лаврин вручив Ірині Сенік, довголітній організаторці дебютантської червоної троянди. Слідувала вечеря, а відтак, забава, яка почалася танком присвяченим матерям дебютанток. Згодом гості балю заповнили танкову частину залу і не сходили з неї аж до перерви. Помітним була жива участь в танцюванні, мабуть завдяки жанрові танків, які апелювали до більш консервативного покоління. Зате молодь мала менше нагоди висловити свій ентузіазм, бо не було музики „рак“, але все ж таки знаменито пописалась під час коломийки, гопаки і „курятка“.

Зимовий бал ТУІА був великим успіхом. Вдоволення гостей було найкращим мірилом на признання Відділу за вдало проведену імпрезу. Не обійшлося одначе без деяких завваг. Як що на майбутнє не буде кращого порозуміння з керівництвом УКЦентру відносно цілої залі, а не дві треті, як було, (а було тісна), то на 1987 рік прийде розглядатись за іншим приміщенням.

Організація балю була під проводом балового комітету і його голови інж. Ю. Вороновича і голови Відділу інж. М. Лаврина. Балю був приготований із помітною дбайливістю. Це особливо відноситься до заміщення столиків і розміщення гостей, якими зайнялись д-р Б. Гайдукевич і його дружина Ліда. За організацію дебютантської програми відповідали Надя Лаврин і Ірина Сенік, які вжили всіх старань щоб така програма була імпозантною. Без сумніву, компетентність референтів поодиноких функцій і тісна співпраця членів балового комітету склалась на успішне завершення зимового балю.

К. І.

РОЗВАЛ ТАМ ПІД ТИСКОМ води створив великі дірки, що залили багато домі в північній Каліфорнії покищо зменшилася і мешканці вперше від початку дощової бурі почали під кінець тижня відчищувати свої доми.

Advertisement for Mariia Kulynich, offering services for the foundation of a Ukrainian church in Chicago. Contact: Inzh. Дмитро і Марія КУЛИНИЧІ.

Advertisement for Olena Sas, a widow of Prof. Osnip, offering funeral services. Contact: БОГДАН з дружиною ОЛЬГОЮ РОМАН, внук — ЮРКО, сестринки: ВОЛОДИМИР ЦІХАНСЬКИЙ, ІВАННА БЕПЕЦЬКА, ВОЛОДИМИРОМ та ближча і дальша Родина.

Advertisement for Andriy Klyuchka, offering funeral services. Contact: ПЛАНХИДА відбулася 10-го лютого 1986 р., о год. 7:30 веч. ПОХОРОН — 11-го лютого 1986 р., о год. 10-ї ранку в соборі Пресвятої Родини при 4250 Hagenwood Road, N.E., Washington, D. C. 20017.

Advertisement for a religious service (Bozha Sluzhba) for Lubomyra Makarushka. Location: у церкві св. Юра в Нью Йорку, Н. Й. Contact: бл. п. д-ра Любомира Макарушку.

Advertisement for Anna Olyshchivska, offering funeral services. Location: у Філадельфії, Па. Contact: ЛЮДМИЛА ПАПАТАЙКО, дочка БОРИС ПАПАТАЙКО, внук.

Москва...

(Закінчення зі стор. 2)

Східна Німеччина позичила 20 мільйонів доларів нікаррагському комуністичному урядові для провадження підвирної роботи в Центральній Америці. Також Західні Німеччина, щоб „придбурхати“ німецьких комуністів, дала велику позичку Східній Німеччині, але це, зрештою, є підставою „національної“, т. званої „міжнімецької“ політики Бонну.

Американські банки біжать наперед одні перед другими, щоб дати позички для держав Варшавського Пакту, — заявив сенатор Джек Горн, республіканець, Юта, голова Сенатської торговельної комісії. Він вважає це явище настільки небезпечним для Америки, що планує внести поправку до закону про Контроль експорту, щоб дати президентові більшу силу контролю відносно пересилання капіталів до блоку комуністичних, підмосковських держав. Американський Уряд запропонував в січні ц.р., щоб американські банки застановилися над ризиком від позичок. Одним із ризиків були названі позички для незахід-

них країн, в тому був названий Советський Союз.

Проводячи західні банки стали дуже затурбовані тим, що останньою ССРСР практикує такий спосіб, що посилає своє банки, які діють на Заході, щоб брали короткочасні позички в Міжнародному банку. В останньому часі ті советські банки позичають там великі суми, і в той спосіб допомагають Москві у нестачі західної валюти.

Велика небезпека такої практики советського уряду на Заході полягає в тому, що Советський Союз може позичити великі суми в тому Міжнародному банку, причому жадна поодинокі західні країна, яка є членом-уділовцем того Міжнародного банку, не є належною свідомою про велику небезпеку для Заходу такою хитрою московською практикою.

Західні економісти, які вивчають советську економію, твердять, що ССРСР підтримує амбітні плани, щоб у бачущому році зможуть уділовити свою індустрію базу. Він також планує витратити велетенські суми, щоб почати розбудовувати (де-то зі знавців твердять, що вже давно почали) свою протиракетну „зоряну

війну“, яку запланувала президент Рєген для Америки („Зоряна оборона“). Першою частиною того советського плану є напозичити великих капіталів у формі позик, від західних країн, щоб могли, ті плани фінансувати.

У останньому часі Советський Союз почав кампанію для придбання західних капіталів, щоб за їх допомогою почати розбудову тих своїх планів. Нещодавно Москва була вислана свого нового міністра закордонних справ, Едуарда Шеварднадзе до Японії, щоб налагодити з нею кращі відносини, аби після того одержати японські капітали. А в грудні 1985 року Москва запросила до себе аж 400 американських бізнесменів з надією, що запропонувавши їм великі контракти, вони негайно звернуться до своїх банків, щоб вони уділили ССРСР позички.

Дуже розумно і, на нашу думку, правильно, ошнів ті советські намагання одержати позички на Заході, впливовий американський часопис, „Вол Стріт Джорнал“, де написано: „Крім факту, що немає причини вірити, що москалі в якийсь спосіб змінять свої політичні цілі, коли вони по цілому

стві стали шукати за позичками, треба мати на увазі ще й те, що немає жадної певности щодо повернення тих кредитів. Країна, що має такі великі плани, а є дуже залежна від здобуття чужої західної твердої валюти для її неоплатної господарки, не є спеціально доброю для уділовання позик“.

„Західні банкірами, — читаємо там далі, — які думають, що вони бачать нову ясну еру в американсько-советських відносинах, треба порадити, щоб вони добре застановились. Це, що вони бачать, є лиш трошки більше, як блимання каганця. Москві тільки раз удалося натягнути Захід, що він дав великі позички для її комуністичних сателітів, але їй вже не вдалось натягнути Захід на такі великі суми другий раз для себе. Американські банкіри, які хочуть робити такі бізнеси з Советським Союзом в теперішніх обставинах, можуть робити, якщо сенаторові Горнові не вдалось провести його закону. Але вони не можуть коліс сказати, що їх не попередити про небезпеку, коли вони потраять великі суми на них, на їх думку, „добрих“ московських „бізнесах“.

Advertisement for Dr. Evgen Olenko, a dentist. Location: 630 5th Avenue, Room 1803, New York, N.Y. 10020.

Advertisement for a general annual meeting of the Ukrainian Orthodox Credit Union in New York, N.Y. Location: в залі Української Православної Церкви, Св. Тройці в Нью Йорку, Н. Й.

Advertisement for a copy of a notarized document from the Ukrainian People's Republic of the USSR. Contact: Управління до голосу є тільки члени Доказом членства є ошадної тева книжечка яку треба мати зі собою.

Advertisement for a general annual meeting of the Federal Credit Cooperative „SAMOPOMICH“ in New York. Location: в великій залі Академії св. Юра, 215 Схід 6-та вул., Нью Йорк, Н. Й. Contact: Адв. РОМАН ГУГЛЕВИЧ, Голова, Д-р ІВАН ФПИС, Секретар.

Advertisement for Dr. Osiy Orishkevich, a literary and artistic figure. Location: 136 Друга Авеню — ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ. Contact: П'ятниця, 28-го лютого 1986 р., початок о год. 7-їй веч.

ANNUAL STATEMENT OF UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC. 1985

Table with columns for ASSETS, LIABILITIES, SPECIAL RESERVES AND UNASSIGNED FUNDS, and TOTAL. Includes sub-sections for Insurance and General Expenses.

GENERAL EXPENSES

Table showing Insurance and General Expenses with columns for Life, Accident & Health, Investment, Fraternal, and Total.

TAXES, LICENSES AND FEES

Table showing Insurance and Taxes, Licenses and Fees with columns for Life, Accident & Health, Investment, Fraternal, and Total.

RECONCILIATION OF LEDGER ASSETS:

Table showing Reconciliation of Ledger Assets and Reconciliation Between Years with columns for Increases and Decreases in Ledger Assets.

REFUNDS TO MEMBERS

Table showing Refunds to Members with columns for Applied to pay renewal premiums, Provision for refunds payable, and TOTAL REFUND TO MEMBERS.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

Table showing Valuation Exhibit as December 31, 1985, with columns for Total admitted assets, Liabilities & Unassigned Funds, and Margin of safety to certificate holders.

Березень...

(Закінчення зі стор. 1) Біжучому році перед Управою СФУЖО стаять знову поважні завдання у зв'язку з конференцією Жіночої ради, що має відбутися у Великобританії і до якої українці мусять підготуватися та підготувати відповідні матеріали.

резня, в ціні по 1 доларові. В неділю, 2-го березня, за дозволом церковних властей, члени СФУЖО будуть розпродавати відзначку біля українських церков на терені ЗСА. Крім того передано певну кількість жетонів до зв'язкових СФУЖО, що працюють в більшій осередках, щоб відзначка дісталася до якнайбільшої кількості рук.

також гарно і мистецько виконані афіші роботи мисткині Галини Новаківської. Бажаємо їм гарних успіхів у завданні, яке вони взяли добровільно на себе: поруч численних інших обов'язків, що їх несуть у нашій громаді, Христю Сенік знаємо добре як активну членку Комітету Оборони Національних і Людських Прав в Україні; Христю Кульчицька — це теперішня директор Українського Центру у Філадельфії і секретар корпорації того Центру, Мирослава Гил працює як директор „Рідної Школи“, а Марія Лесків відомо із своєї довголітньої виховної праці у Пласті. Всі чотири кожного року є підпорою голови Фінансової Комісії СФУЖО Марії Харини в організуванні Балів преси. Треба поділяти, скільки енергії та наполегливості є в цих наших активісток СФУЖО, і тому можна надіятися, що і тепер у цій акції вони матимуть позитивний відгук української громади.

Плянується...

(Закінчення зі стор. 1) членами Фондації. В справах транспорту літаком і поїздом слід звертатися негайно на адресу: Kobasniuk Travel Inc., 157 Second Ave., New York, N.Y. 10003 або телефонувати на число: (212) 254-8779, залучуючи чек на 150 дол.

Володимир Барагуря МЕЧ І КНИГА

Історичні оповідання для молоді. Ілюстрації П. Андрусева і М. Михалевича. Ціна 7.00 дол. з портом. Мешканців міста Нью-Джерсі зобов'язує 6% штатського податку. SVOBODA BOOK STORE 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

26 First Avenue Tel. (212) 473-3550 New York, N.Y. 10009 НОВА АДРЕСА „АРКІ“ 26 Перша Авеню в Нью Йорку

Я. М. Сурма старший. Хочу тримати зв'язок з читачами доки жив. Згодися писати таке одноцільове оголошення. Коли б хотів мав якісь завдання, прошу мене написати.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

UKRAINIAN POLISH BURIAL SOCIETY. Займається похованнями в BRONX BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ. КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА. Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. 10009 (212) 674-2568

Richard H. Burnadz

UKRAINIAN POLISH BURIAL SOCIETY. FUNERAL HOME 371 Lakeview Avenue CLIFTON, N.J. Phone (201) 772-1880

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 1-го БЕРЕЗНЯ 1986 р.

Асторія, Н. Я. Заплановані загальні збори 455-го Відд., о год. 3-її по пол. в залі домики СУМА при 31-її Авеню. Будуть звіти і вибір Управи на 1986 р. Просіться членів прийти. По річних зборах відбуються звичайні, на яких буде вибір делегата і заступника на 31-шу Конвенцію УНС. — В. Наум, гол., Ю. Гентіш, секр.

Філадельфія, Па. Річні збори 397-го Відд., о год. 2-її по пол. в домі УНС при 5004 Old York Rd., Філадельфія, Па. На порядку наразі: звіт уступлючої Управи, дискусія над звітами, вибір нової управи та план праці на 1986 р. Після загальних зборів відбуються місячні на яких буде вибір делегатів і їх заступників на 31-шу Конвенцію УНС. Просіться членів прийти і взяти участь в Зборах. — Управа.

СЕРЕДА, 26-го ЛЮТОГО 1986 р.

Джерзі Сіті, Н. Дж. Річні загальні збори 25-го Відділу УНСОую Т-ва „Свобода“ відбуються о год. 5:30 веч. у приміщенні Головної Канцелярії УНС, 3-її пош., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. Будуть звіти і вибір нової Управи. Після річних зборів — місячні збори для вибору 3-ох делегатів і їх заступників на 31-шу Конвенцію УНСОую. — Управа.

Українські...

(Закінчення зі стор. 2)

сьогодні доступні для наших людей і поза ЗСА. Програмою користуються в Канаді, далекій Австралії і навіть одна жінка з Вирджинських Островів. Ці касети приносять поштових коробочках, які легко закриваються. Відсилаючи касетку назад — тільки картку з адресою треба повернути — можна віддати листонішці, чи викинути в поштової скриньку (уряд оплачує поштову обслугу). Це все притосоване, щоб улегшити користування програмою для незрячих, малозрячих і всіх, хто має фізичні недомогання які утруднюють читання. Треба мати апарат для відчитування касеток, який можна купити простіший, або випозичити в місцевій публічній бібліотеці, задовольнивши їхні вимоги для „гендипет“. Вся ця обслуга є безплатна. Зацікавлені отримувати українські озвучені на касетках книжки повинні звертатися до: Mrs. Myroslava Orshkevycz, The Cleveland Society for the Blind, Ukrainian Taping Service, 1909 East 101 St., Cleveland, Ohio 44106. Награні касетки українські книжки, які охоплюють найрізноманітнішу тематику, це скарби, які приносять малозрячим любителям книги багато годин розради і улегшують часто зовсім самотнє життя. Наприклад, для моєї мами і для її приятелів-ровесників, яким вже дуже важко читати, кожна озвучена українська книжка — це дорогий гість і „вікно у світ“. Справді, треба поділяти повагу і успіхи однієї людини і бути вдячним М. Оришкевич за її великий вклад і за наслідки цієї шляхетної програми. Ця харитативна обслуга надає можливість найбільш долею обіжених людей, яку самостужки (з допомогою добровольців-начитувачів) створила і провадить М. Оришкевич і в яку вона вкладає весь свій вільний час і свою душу, заслужуючи на всебічну підтримку всієї нашої громади. Українська Озвучена Бібліотека має свої витрати (наприклад, закуп касеток). Ці кошти покриваються виключно з пожертв української спільноти. З миру по нитці — голому сорочка, каже українська приказка. Заохочуємо українські установи і організації та людей доброї волі підтримати фінансово цю програму. Пожертви (звільнені від податку) слід випускати на: The Cleveland Society for the Blind, зазначуючи, що пожертва є для Ukrainian Taping Service, та переслати на вищеподану адресу. Рівночасно, закликаємо читачів цього допису допомогти своїм потребним з цієї добродійної обслуги.

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО Ройтерса повідомило з Варшави, що уряд Польщі, який намагався викинути за всяку ціну американку Донну Су Керсі, одружену за поляка, несподівано для всіх змінив свою думку і дозволив їй залишитися в Польщі, якщо вона собі цього бажає. 32-річна Керсі живе в Польщі від 1981 року і викладає там англійську мову на Вроцлавській політехніці. Її муж Даріюш Ольшевські є симпатиком забороненої урядом робітничої профспілки „Солідарність“. Можливо тому польський режим хотів позбутися обидвох і викинути їх за кордон.

UKRAINIAN SVITLICHKA DOPOMAGAЄ BAT'KAM VIKOVUVATI DITINNU.

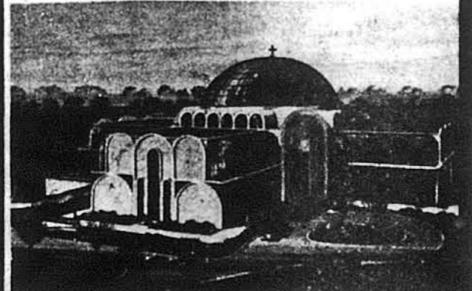
Джерзі Сіті й Околиця! В суботу, 8 березня 1986 р., о год. 4-її по пол. в залі Українського Народного Дому при Фліт і Оукленд Авеню, Джерзі Сіті, Н. Дж. відбуються РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів УНСОую НАДГУДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ до участі в яких запрошені й зобов'язані члени Окружної Управи і конвенційні делегати і по два представники наступних Відділів: з Джерзі Сіті: 25, 70, 170, 171, 270, 275, 285, 287; з Байону: 213 і 281 НА ПОРЯДКУ НАРАД: 1. Відкриття 2. Вибір Президії 3. Прийняття протоколу попередніх Зборів 4. Звіти уступлючої Управи Окружного Комітету 5. Дискусія над звітами 6. Удільнення абсолюторії Управі 7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії 8. Устійнення та схвалення плану праці на 1986 рік 9. Доповідь ВОЛОДИМИРА СОХАНА, головного секретаря УНС 10. Річні справи 11. Закриття зборів У зборах візьме участь ВОЛОДИМИР СОХАН, головний секретар УНС ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ: Володимир Білик, голова Оспл Зубрицький, секретар Меліяні Міланович, касир

TAX ПОДАТКИ

ПОДАТКИ — персональні й ділові — 39 р. виповнює Борис Березуєв при КІСМЕТ 227 Схід 14-та вул. Н. Я. щодня, крім неділі, від 12 го до 6 го веч. (212) 477-2811

Купуйте місця поховання в Українському Національному Пам'ятнику-Мавзолею (від 1,340.00 — 3,438.00 дол.) Ціна включає гранітну плитку і напис. 4111 Pennsylvania Avenue, S.E. Washington, D.C. 20746

Прошу прислати мені безкоштовно докладні інформації про місце поховання на Українському Національному Центрі-Пам'ятнику або подзвонити мені. В МАВЗОЛЕЇ В ЗЕМЛІ Name Street City State Zip Telephone: Area Code Number